

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera R. c. LII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Episcopatus de littera Q.
Cap. LI.*Quinque Ecclesienses in Hungaria, sub Stridonensi Archiepiscopo.*

S. AVRVS, Monachus monasterij S. Martini in monte Pannoniae, vir humilitate & patiētia maximus, & castitate purissimus, à Stephano primo Hūgariæ Rege, qui uirtutū suarum periculū fecerat, Ecclesiæ Quinque ecclesiensi p̄positus circa annum Domini 1003. eam, quam in monasterio castitatem coluerat, in Episcopatu conseruare studuit; & tandem bonorum operum odore repletus in pace obdormitit. *Antonius Bonfinius rerum Hungaricarum, decadis. 2. lib. 1. circa medium. Scripsit de uita SS. Zoerardi, & Benedicti, monachorum, lib. 1. qui est apud Surium Tom. 3. 1. Maij.*

Episcopatus de littera R.

Cap. LII.

Ratisponenses in Bauaria, olim sub Saltzburgenſi Archiepiscopo: nunc uero exempti.

S. AIBALDVS, sive Gouibaldus, monachus, & discipulus S. Bonifacii episcopi & martyris, anno circiter 760. Ratisponensi Ecclesiæ Praelatus, primus in illa prouincia Episcopus agnitus est, quam doctrina, sanctitate, & assiduis concionibus non parum illustrauit, multosque ad Christi fidem adduxit. Migravit miracula operans circa annum Domini 780. *Trittemius lib. 4. cap. 220.*

3 S. Wolfgāngus, monachus Augiensis, sive Treuirensis, Episcopus Ratisponensis creatus, officium suum sedulo & sanctissime multis annis executus est: Excelluit enim uita & doctrina, ac multis miraculis tempore Otonis II. Imper. Postremo in bona senectute, corruptus febri anno 994. uel 999. piè mortuus est pridie calendas Novembribus, Ratisponæ in maiori templo sepultus. *Trittemius lib. 4. cap. 223. & alijs.*

D. Guntherus, monachus cenobii S. Emerani Ratisponæ, & eiusdem postea ciuitatis episcopus, vir tanto dignus officio, annis aliquot ecclesiam

ecclesiam sibi commissam, verbo, & exemplo mirabiliter ituit. Tempus quo floruit me later. *Trittemius, lib. 4. cap. 243.*

S. Putho, sive Tuto, Monachus Monasterij S. Emerani, quod est in Ratispona, ob motum integratatem, & sapientiae doctrinam, ciuitatis sue Episcopus renuntiatus, ita se gessit in opere, ut dignus fuit catalogo Sanctorum adscribi. *Trittemius, lib. 4. c. 260.*

D. Cuno, monachus, & Abbas monasterij Sigebergensis, iuxta Coloniam, Ruperto Abbatii Tuitensi admodum familiaris, ut eius libri diuinorum officiorum, & alii nonnulli testantur, qui huic Cunoni sunt dedicati, religione, & doctrina sedem Episcopalē ad quam assumptus est anno 1126. dignè exornauit, & quibusdam sapientie sue monumentis relictis, in pace quieuit. Floruit anno Domin. 1130. *Trittemius, libr. 4. cap. 261.* & Dodechinus in appendice ad Marianum Scotum, ad annum 1126.

D. Bruno, Monachus, & Abbas monasterii Salzburgensis, ut puto, S. Petri, & deinde Ratisponensis Episcopus, dignum se Pontifica tu operibus ostendens, venerabilem se populis suis reddidit, Deoque, & ouibus suis carus, obdormiuit in Christo. *Tritt. lib. 4. c. 267.*

Rauellenses in Apulia, sub Salernitano Archiepiscopo.

D. F L A V I U S, Ferrarensis, Monachus monasterii Casinensis, Graeca, & Latina lingua valde instructus, & à Papa Iulio III. plurimum dilectus, à quo tandem Episcopus Rauellensis creatus, munus sibi iniunctum laudabiliter impleuit. Floruit anno 1553. *Placidus Romanus in suppl. ill. uir. montis Casini MS.*

Rhedonenfes in Britannia minori, sub Turonensi Archiepiscopo.

D. S T E P H A N U S, Monachus, & Abbas monasterii S. Florentii, ann. 1157. Ep̄s factus praeputit annis 21. Obiitque anno 1178. *Demochares de sacrific. Missæ, to. 2. c. 23.* & *Robertus in Chro. ad an. 1157.*

Roffenses in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

1. S. I v s t v s, Romanus patria, & professione Monachus, anno Domini sexcentesimo quarto, à S. Augustino, Anglorum Apostolo primus ordinatus Episcopus in ciuitate Hrofensi, sive Roffensi (que à quodam primario nomine Rof, Rofecestria, id est ciuitas Rof dicebatur) in Ecclesia S. Andreæ Apostoli sedem suam posuit, cui insedit per annos plus minus 21. usque ad annum 625. quo translatus est ad Ecclesiam Cantuariensem. *Trittemius, lib. 4. c. 51.* & alij.

2. Domnus Comanus, sive Romanus, Monachus S. Gregorii Papæ in urbe Roma, S. Iusto ad Cantuariensem transeunte anno 625. Roffensem Ecclesiam gubernandam suscepit, quam cum annis fere

no-

nouem administrasset, & populum suum continuis pauisset concionibus, obdormiuit in Domino an. 633. uel 632. *Trittemius, lib. 4.c. 143.*

3 S. Paulinus, monachus & ipse Romanus, cū anno 634. ob mortem Eduuini Northubriæ Regis, à sede sua Eboracensi pulsus fuisse, & Ecclesia Roffensis iam duobus ferè annis pastore caruisset, in uitatione Honorii Archiepiscopi, & Eadbaldi Cantiacæ Regis, Roffensem Ecclesiam regendam humiliter suscepit eamque sedem tenuit usque dum ipse ad cœlestia regna concendit: ubi etiam moriens anno Domini 654. regiminis Roffensis anno 19. mense 2. die 21. pallium quod à Romano Pontifice suscepereat, reliquit. *Beda, libr. 2.c. 3. & 14. Trittemius, lib. 4.c. 53. & alij.*

4 D. Ithamar Anglus, & Monachus in Anglia, S. Paulino an. 654. suffectus, & ab Honorio Archiepiscopo consecratus, annis plus minus 17. Ecclesiam suam strenuè gubernauit: obiit circa annum Domini 671. *Trittemius, libro 4.cap. 146.*

7 D. Tobias, Monachus monasterii Sanctorum Petri, & Pauli in Anglia, uir doctrina & religione clarus, & trium linguarum, latina scilicet, græca, & Saxonica, cognitione peritus, Pontificii honore refuſit annis plus minus 29. creatus enim anno 693. obiit anno 722. *Trittemius, lib. 4.c. 171.*

17 D. Vualterus, monachus, & Prior Monasterii Dorobernensis, siue Cantuariæ, creatus est Episcopus in locum Ascelini anno Domini 1146. peruenitque, ut uidetur, usque ad annum Domin. 1170. uel circa. *Mattheus Vestmon. ad annos 1146. & 1161.*

24 D. N. monachus monasterii Roffensis, Vualtero de Marton Episcopo an. 1278. defuncto, in Episcopali dignitate succedens, pluribus annis laudabiliter oues sibi creditas gubernauit: quando tamē obierit incertum. *Mattheus ad annum 1278.*

27 D. Ioannes de Shepey, monachus & Prior Roffensis, resignante Haymone Episcopo in manus Papæ sponte, ab eodem promotus est in Praesulem Roffensem anno Christi 1352. cuius tempore incepit magna caritas oīum rerum uenalium: & cū aliquot annis vtiliter latis præfuisset, obiit. *Thom. de Valsingham in hist. brevi, ad an. 1352.*
Rote, & Barbastri in Hispania.

D. RAMIRVS, Aragoniæ Regis filius, Monachus S. Pontii de Teneriis ad Iauri fluminis ripas territorii Narbonensis, & Abbas S. Facundi, ex Burgensi primum, deinde Pompelonensi sedibus, Rotæ, & Barbastri Ep̄s assumptus, ex hac tandem ad regnum ascendit anno Domini 1134. *Ioannes Mariana, lib. 10.c. 5. Annal. Hisp.*

Episco-